

Pasakojimas, kaip „Kodėlčiukų“ gr. vaikai (4 m.) statė savo svajonių namą.

Turime lego. Ką daryti? Sumanėme pastatyti namą, ne paprastą, o ypatingą, spalvotą.

Čia prisiminėm Lietuvos vėliavos spalvas. Vaikai labai apsidžiaugė, kad rado daug raudonos, geltonos ir žalios spalvos kaladėlių. Atrinkom jas į tris krūveles, jos buvo: ilgos ir trumpos, mažos ir didelės, sulūžusios ir sveikos, tinkamos ir netinkamos pagal spalvas. Na, ir ėmėmės darbo. Pradžioje sukonstravome margą namuką, jis mums nepatiko. Vaikai ėmė ir sugriovė.

Vėl ėmėmės konstruoti. Nutarėm, jog mūsų namas bus trijų aukštų. Kiekvienas aukštas vis kitos spalvos. Namui reikėjo langų. Jų įdėjome net aštuoniolika, o vaikų tą dieną buvo septyniolika. Taip vieną langą skyrė ir auklėtojai. Skaičiavome, rinkomės kam kuris langas bus. Kai pastatėme savo namą, reikėjo stogo.

Grupės vaikai statydami statinį, daug tarpusavyje bendravo, tarėsi, kalbėjo.

Štai vaikų mintys, kurias veiklos metu auklėtoja spėjo užfiksuoti:

- Reikia statyti namui stogą.
- Labai paprasta.
- Reikia dėti taip ir taip (rodo).
- Pažiūrėk, kaip reikia uždėti tą stogą.
- Jūs nematėt, kaip uždėti tą stogą.
- Ten toks trikampis.
- Taigi, kopėčių reikia, ir perdažyti biški.
- Ten laiptų reikia.
- Ką?
- Jau ir nereikia tų kopėčių, nebent tokias mažytes.
- O jame gali gyventi žmogeliukai.
- Kokie žmogeliukai?
- Mano žmogeliukai, kai atskrenda, išlipa prie namo, paskui tik tapu tapu ir eina į tą spalvotą namelį.
- Tai čia mūsų namas, ne tavo žmogeliukų.
- Mes kai jame gyvenam pro savo langus matom visą gamtą.
- Kokią gamtą?
- Gamta yra tai miestas.

Savo darbo rezultatu nustebinom grupės tėvelius, kitų grupių vaikučius, auklėtojas.

O kitą dieną šventėme savo miesto gimtadienį, kurio akcentu buvo mūsų spalvotas svajonių namukas.

Auklėtoja: S. Mlečkienė